

Lepa Vida na odru novogoriškega gledališča

RA KOPER, 11.12.2015, OPOLDNEVNIK, 12:34

V drugem delu Opoldnevnika najprej h kulturi. Cankarjeva Lepa Vida v režiji Mihe Nemca in koprodukciji treh gledališč je sinoči po premieri v Prešernovem gledališču v Kranju doživela premierno uprizoritev tudi v **SNG** Nova Gorica. Predstavo si je ogledala Ingrid Kašca Bucik.

INGRID KAŠCA BUCIK: Želja po uprizoritvi zadnjega Cankarjevega dramskega dela je v **SNG** Nova Gorica zorela dve leti in svoje udejanjenje doživela v koprodukciji s Prešernovim gledališčem iz Kranja in Slovenskim stalnim gledališčem iz Trsta. Odločitev za izjemno zahteven, poetično obarvan tekst je bila na nek način pogumno dejanje, vsekakor pa izvzv za združene ustvarjalce pod režijskim vodstvom Mihe Nemca, sicer igralca, ki pa se je že nekajkrat uspešno spoprijel tudi z režijo. Lepa Vida, za katero je Cankar motiv vzel iz ljudske pesmi je drama, na eni strani o neizmernem hrepenenju in pasivnosti, na drugi strani je drama, v kateri je avtor ljudi, ki simbolizirajo narod prikazal kot pasivne, ki ali čakajo na smrt, ali pa hrepenijo po boljšem. Večna tema, ki se sama aktualizira v slehernem trenutku. Tudi v tokratni uprizoritvi, ki pred gledalca prinaša celoten tekst, brez črt, da se kot pravi režiser, katero od občutij nebi izgubilo. Zahtevna naloga tako za gledalca, kot tudi za igralce, ki so se z njo spoprijeli z veliko energije in ustvarili odlične like ter jih povezali v simbol narodovega telesa. Za gledalca pa je Nemčeva Lepa Vida še posebej zahtevna, saj ji je dodal številne spremlijevalne simbolike, ki mestoma celo odvračajo pozornost od spremmljanja besedila. Zagotovo v ospredje stopata odlična scenografija Nikija Bonettija in Anamarije Cej in domišljena kostumografija Bjanke Adžić Ursulov. Hrepenenje je pot, ki ji ni konca in tako tudi tokratno uprizoritev Lepe Vide izrisuje poti brez konca in slehernemu dopušča njegovo lastno razumevanje. Premiera na odru Slovenskega stalnega gledališča v Trstu pa bo prihodnji četrtek.